

New post on Nieuwetijdskind.com

Hoe zijn de zielen eigenlijk ontstaan?

by [auteur](#)

door Hans Zevenboom

God Zelf legt in het boek '[Een ongewoon gesprek met god](#)' [[Neale Donald Walsch](#)] uit hoe het |Al| en de zielen zijn ontstaan: 'Vanuit het niet-zijnde ontstond het |Al|, een spirituele gebeurtenis die geheel overeenkomt met wat de wetenschappers de oerknal noemen'.

Een verdere uitleg van God:

'De mythologie is de eerste poging van de mensheid om te begrijpen en te kunnen vertellen over een kosmische gebeurtenis, waarvan de menselijke ziel diep doordrongen is, maar die de geest nauwelijks kan bevatten. Door het universum in een opgesplitste versie van zichzelf om te zetten, schiep God uit zuivere energie Alles wat tegenwoordig bestaat, zowel het zichtbare als het onzichtbare. Er werd dus niet alléén het fysieke universum geschapen, maar eveneens het metafysisch universum. Dat deel van God dat het tweede deel in het samenspel |Ik-ben/ Ik-ben-niet| vormt, explodeerde ook in talloze eenheden die kleiner zijn dan het geheel. Deze energie-eenheden zouden jullie 'geesten' – zuiver geest – noemen'.

God spreekt verder:

'Enkele religieuze mythologieën stellen dat 'God de Vader' veel spirituele kinderen had. Deze parabel met de menselijke ervaring van het zich vermenigvuldigende leven lijkt de enige manier waarop de massa kon worden overtuigd van de plotselinge verschijning, het plotselinge bestaan van talloze geesten in het 'koninkrijk der hemelen'. In dit geval staan deze mythische sprookjes en verhalen niet zo ver van de uiteindelijke werkelijkheid af, want het oneindig aantal geesten die het totaal vormen dat Ik ben, is in kosmische zin Mijn Kroost.

Mijn goddelijke doel Mijzelf op te splitsen was om voldoende delen van Mij te scheppen, zodat Ik Mijzelf empirisch kon kennen. Er is slechts één manier voor de Schepper om zichzelf door ervaring als de Schepper te leren kennen en dat is door te scheppen. En daarom gaf Ik aan al Mijn talloze delen (aan al Mijn spirituele kinderen) dezelfde scheppingskracht die Ik als geheel heb.

Dit is wat jullie religies bedoelen wanneer ze zeggen dat jullie zijn geschapen naar het beeld en gelijkenis van God. Dit betekent, dat wij in de kern hetzelfde zijn. Wij zijn uit hetzelfde hout gesneden. Wij zijn hetzelfde! Met dezelfde eigenschappen én mogelijkheden, inclusief de gave een fysieke realiteit uit het niets te scheppen'.

Dit is wat God ons heeft verteld over het ontstaan van een ziel en hiermee wordt aangegeven, dat wij een deel zijn van het Goddelijke Geheel; een deel – een energielichaam – van God Zelf!

Bestaat er zoiets als een menselijke ziel?

Ja, een menselijke ziel is één van de drie aspecten van je wezen. Je bent namelijk een driedig wezen dat bestaat uit een lichaam, een geest en een ziel. Het kenmerkende van een ziel is dat zij groter is dan het lichaam, en dat de ziel niet door het lichaam wordt gedragen maar draagt zelf het lichaam in zich. De ziel omhult én doordringt het hele fysieke lichaam.

De ziel is wat je bij elkaar houdt; de levensenergie die in en om alle fysieke dingen heen bestaat. Er is slechts één wezen, en dus slechts één ziel!

Heeft alles een ziel?

- Alles wat geschapen is, heeft een ziel.
- Alles wat een ziel heeft, leeft.
- Alles wat leeft, heeft gevoel.
- Alles wat gevoel heeft, groeit.

Wij kunnen niet alle groei constateren, omdat wij alles afmeten naar onze eigen groei en die is, vergeleken met een steen, razendsnel. Naast planten en bomen hebben ook dieren een ziel. Iedereen die ooit een dier in de ogen heeft gekeken, kent het antwoord op die vraag.

Zijn alle zielen in één keer geschapen?

Iedere ziel die ooit geschapen is, is meteen – tijdens de oerknal – geschapen. We zijn hier nu, allemaal. Echter niet allemaal op het zelfde tijdstip op de aarde. Een deel zal vertoeven in het hiernamaals; een ander deel kan weer ergens anders vertoeven. Zo heeft iedere ziel de gelegenheid gekregen en ook gecreëerd om daar te zijn waar zij wenst te zijn, namelijk in het fysieke universum of in het metafysisch universum.

Het aantal zielen, beperkt of onbeperkt?

Stel je voor dat je met God kon praten, dat je hem alles kon vragen en dat hij overal antwoord op zou geven & In Een ongewoon gesprek met God beschrijft Neale Donald Walsch hoe dit hem daadwerkelijk overkwam.

In het Nu van Alles is een voortdurend veranderingsproces gaande. De hoeveelheid manieren waarop het 'individualisatieproces' – het reïncarneren van zielen – verandert, is niet constant te noemen en verandert daarom altijd, en blijft toch constant. Je kan dus niet spreken over een constante aantallen op aards niveau. Het is een variabel gegeven, dat aangeeft dat het aantal oneindig is. Maar op elk bepaald 'punt' blijkt het een eindig aantal te zijn.

Er zijn 'nieuwe zielen', in die zin dat zij zichzelf – nadat ze het Ultieme Bewustzijn hadden bereikt en waren herenigd met de Ultieme werkelijkheid – [Al-Wat-Is] -, weer hebben besloten alles te 'vergeten' en 'opnieuw te beginnen'; ze hebben besloten naar een andere plek op het kosmische rad te gaan. En sommigen hebben ervoor gekozen weer 'jonge zielen' te zijn. Maar toch maken alle zielen deel uit van die eerste Lichting, want zij worden geschapen (zijn geschapen, zullen worden geschapen) in het enige moment van NU. Dus is het aantal eindig en oneindig, veranderlijk en constant, afhankelijk van hoe je ertegenaan kijkt.

Wat is het verschil tussen een 'oude' en 'jonge' zielen?

Een ziel kan zichzelf als 'oud' of als 'jong' beschouwen, afhankelijk van wat het kiest wanneer zij het ultieme Bewustzijn heeft bereikt. Sommige zielen kiezen wanneer zij terugkeren naar het kosmische rad om een oude ziel te zijn, en sommige kiezen om 'jong' te zijn. Daarom bieden sommige zielen zich aan als vrijwilliger om 'jong' genoemd te worden, en ander om 'oud' genoemd te worden, zodat de ene Ziel die in werkelijk [Al-Wat-Is], Zichzelf volkomen kennen kan. Zo moeten ook sommige zielen 'goed' genoemd worden en andere 'slecht' om precies dezelfde reden. En daarom wordt een ziel ook nooit gestraft. Want waarom zou de ene ziel een deel van zichzelf willen straffen, omdat het een deel van het Geheel is?

Bestaat er zoiets als 'zielsverwantschap' of 'tweelingzielen'?

Het zielsverwantschap bestaat inderdaad, maar niet op de manier die wij denken. Wij hebben 'zielsverwantschap' geromantiseerd en er ons 'wederhelft' van gemaakt. In werkelijkheid is de menselijke ziel – dat deel van God dat individualiseert – veel groter dan wij ons hebben voorgesteld. Met andere woorden de ziel is veel groter dan je denkt. Veel groter. Het is niet als lucht van één kamer, maar als de lucht van een heel huis. En dat huis heeft vele kamers.

De ziel is niet tot één identiteit beperkt. Het is niet de 'lucht' van de eetkamer. En de ziel 'splijt' zich ook niet in twee individuen die dan 'zielsverwanten' worden. Het is de 'lucht' van een heel landhuis. En er zijn in het koninkrijk van God vele landhuizen.

En hoewel het allemaal dezelfde lucht is die om, in en door elk landhuis stroomt, kan de lucht van de verschillende kamers in één van de landhuizen 'dichter' voelen. Je kunt zulke kamers binnenlopen en zeggen: 'het voelt hier 'dichter' aan'.

Je moet dan wel begrijpen dat er slechts één Ziel is en dit geldt ook voor het fysieke lichaam. Het fysieke lichaam wordt door slechts één ziel omgeven en niet meer dan dat! Maar wat jij de Individuele Ziel noemt, is enorm groot. De Ziel hangt om honderden fysieke vormen heen, stroomt door al die vormen heen en verblijft erin.

Sommige fysieke vormen die door jouw ziel zijn omgeven, zijn 'nu' in leven. Anderen die in een vorm geïndividualiseerd zijn, zijn 'nu' dood zoals wij dat zouden zeggen. En sommige door de ziel omvatte vormen leven in wat wij de 'toekomst' noemen. Dat gebeurt allemaal op dit moment; dit ene moment. De constructie 'tijd' is een soort instrument waarmee wij de ervaren werkelijkheid beter in ons kunnen opnemen. Met andere

woorden, als die honderden miljarden lichamen die door de Goddelijke Ziel worden 'omvat' zijn allemaal Gods 'zielverwanten'.

Wat is een ziel?

Ziel is altijd al een lastig woord geweest om uit te leggen wat er nu werkelijk mee bedoeld wordt. Iedereen weet ervan, iedereen voelt het als er 'bezieling' in het spel is en toch blijft het een raadsel. Bij de Griekse filosofen, de Middeleeuwse mystici, geleerden en religieuze leiders uit het Oosten en Westen hebben de ziel omschreven als: *'ongrijpbaar, onstoffelijk en mysterieuze deel van de mens' of 'het niet-stoffelijke gedeelte van waaruit de mens leeft'*

Toch gebruiken wij het woord ziel veelvuldig in onze dagelijkse taal: *'zijn ziel redden', 'ter ziele gaan', 'zijn ziel en zaligheid verkopen', 'zich met hart en ziel aan iets wijden', 'hoe meer zielen hoe meer vreugde'..... en 'God hebbe zijn ziel'.*

Er zijn mensen die geloven dat het lichaam dat is wat je vasthoudt; wat jouw essentie (het wezenlijke) huisvest. Dat is de gedachte: dat het lichaam de levensenergie huisvest, die de ziel wordt genoemd. Maar dat is niet correct!

Het is de ziel die het lichaam huisvest. Maar je ziel leeft niet alleen binnen het krachtveld wat soms ook de ziel wordt genoemd. Dit krachtveld, deze stralende pulserende energiebundel die je lichaam omgeeft, wordt soms opgevat als je aura. Het is echter meer dan dat, veel meer dan wij ons kunnen voorstellen. De ziel wordt dan ook omschreven als de levensadem, de levenskracht, de levensenergie die een mens en alle andere levende wezens in beweging zet; de 'spirit'. Neen, de ziel is niet alleen gehuisvest in én om een fysiek lichaam, maar ook in de energieconfiguratie, binnen in de gelokaliseerde expressie van de Universele Ziel; |Al-Wat-Is|, God!

De ziel vertoeft ten alle tijden op twee essentiële plaatsen tijdens één levenscyclus, namelijk in het Rijk van het Absolute ('Hiernamaals') en het Rijk van het Relatieve (de Aarde), zoals God dat omschrijft. De ziel is dus niet je lichaam. Degene die jij bent is onbegrensd en eindeloos!

De ziel is |Wie-jij-Bent|!

Wat zijn de algemene opvattingen over een ziel?

In het Christendom wordt de term ziel vaak geïnterpreteerd als het ondeelbare en onsterfelijke deel van de mens, diens essentie. De ziel is de essentie die een persoon levend maakt. In de wetenschap kan de ziel niet worden aangetoond. De wetenschap richt zich immers op objectieve feiten en niet op de het subjectieve 'zijn' van de wetenschapper zelf. De ziel behoort dus tot de 'psychologie' in de ware betekenis van het woord, niet tot het behaviorisme van de aanvaarde wetenschap dat alleen naar de uiterlijke verschijnselen kijkt. In esoterische zin is de ziel de 'drager', de uitdrukking of het voertuig van de geest.

De opvattingen over het begrip de ziel kunnen sterk verschillen per cultuur, en veranderen door de tijd heen. Maar er is wel een constante bewegingstroom in de tijd te zien, hoe de ziel ook wordt omschreven:

- De ziel heeft te maken met de **essentie**, met datgene wat een mens tot mens maakt;
- De ziel is geheimzinnig, ongreepbaar maar speelt bij alles wat we doen een zeer belangrijke rol;
- De ziel weet en verlangt ernaar zichzelf te verwezenlijken, een ontwikkelingsweg te gaan via de mens die zij omhult;
- De gemeenschappelijke gedachte is ook dat de ziel komt uit een Eenheid, zich afscheidt en weer terugkeert naar die Eenheid én dat zij - de ziel - een bestemming in zich draagt.

Een betere omschrijving van de ziel

1. De ziel is de '**individualisatie**' van de Goddelijke Geest en die is [Alles-Wat-Er-Is].
2. De ziel wordt voortgebracht uit God Zelf, en is dus een '**deel**' van God Zelf.
3. De ziel is een **Goddelijk deel van het Goddelijke Geheel**; een deel van het Ene Onmetelijk, Oneindige Energielichaam.
4. De ziel is **God in het klein**; de ziel is het gereedschap waarmee **God ZichZelf** uitdrukt.
5. De ziel is geworden tot een '**enkeling**'; een samengeklonterd **energiedeel** (energielichaam).
6. De ziel is de **essentie**, die een persoon 'levend' maakt.
7. De ziel is een **zelfstandig evoluerend schepsel!**

De bijzondere eigenschappen en kenmerken van een ziel

- Je bent een *drieledig wezen*, dat uit een lichaam, het verstand (ook wel geest genoemd, niet te verwarren met het brein) en een geest (ook wel ziel genoemd). Je zou dit ook fysieke, non-fysieke en het metafysische kunnen noemen of gedachte, woord en actie (daad, handelen). Samengevoegd produceren ze een resultaat dat binnen onze taal en begrip *een gevoel of ervaring* wordt genoemd. **Je ziel** is dan ook **de som van elk gevoel**. Elk gevoel die je ooit hebt gehad, zit in je ziel. De ziel is een opslagplaats van gevoelens uit het verleden en heden. Je geheugen (het verstand, de geest) bestaat uit herinneringen aan deze gevoelens. In feite zijn wij allemaal één energiekloont, maar met drie onderscheiden karakteristieken. **Emoties zijn de taal van de ziel.**
 - De ziel zal altijd *protesteren tegen opgelegde beperkingen*. Elke poging om de natuurlijke expressie van Liefde te beperken, is een ontkenning van de ervaring van vrijheid en dus een ontkenning van de ziel Zelf, want de ziel is de vrijheid in persoon.
 - De ziel is een '**god-in-wording**'.
 - **De ziel** is de **existentie** (het bestaan) voor altijd. De ziel is wat zij is, ongeacht wat het lichaam doet, niet door wat het lichaam doet. Dus als je denkt, dat dingen doen alles is waar het leven over gaat, begrijp je je eigen wezen niet. Je ziel geeft niet om wat jij doet om je brood te verdienen. Je ziel is alleen geïnteresseerd in [Wie-jij-Bent], wanneer je iets doet, ongeacht wat dat is. De ziel streeft naar existentie, niet naar daden.

- De ziel is een krachtige **schepper**. De ziel is de schepper van iedere ervaring zelf. De ziel creëert, het verstand reageert.
 - De ziel vormt het denkbeeld, de geest scheidt, het lichaam ervaart. De ziel reageert op de krachtigste suggestie die van de gedachte uitgaat en reproduceert deze.
 - De ziel leidt jou naar de goede, volmaakte **opportuniteiten**, zodat je precies ervaart wat jij gepland hebt te ervaren. Wat jij werkelijk ervaart, dat maak jij uit.
 - De ziel is een **Meester**. Al herinneringen sommigen hun afkomst of erfgoed niet. Toch scheidt iedere ziel de situatie en omstandigheden voor haar eigen hoogste bestemming en haar eigen meest directe herinnering voor elk moment van NU.
 - De ziel **sterft nooit**. De ziel incarneert keer op keer.
 - Als de ziel terugkeert in een fysieke vorm, dan kan ze een **nieuwe agenda** beginnen, nieuwe herinneringen ervaren, nieuwe avonturen ondernemen.
 - In de ziel zit je **intuïtie**. Je intuïtie zit niet in je hersenen. De intuïtie is het **gehoor van de ziel**. De ziel is het enige instrument dat gevoelig genoeg is om de laagste trillingen van het leven 'op te pikken' om die energie te 'voelen', om de energiegolven in het veld waar te nemen en ze te kunnen interpreteren.
 - De ziel - jouw ziel - is jouw **waarheid**.

Waar zit de ziel nu precies?

De ziel zit in tegenstelling tot de geest overal! De ziel is overal in je en om je heen. De ziel is wat je omvat. Vaak wordt gesproken over 'dat je lichaam het voertuig van de ziel is' of 'je lichaam is de tempel van je ziel' met het accent op het lichaam. Deze uitdrukkingen helpen de mensen te laten inzien, dat zij meer zijn dan hun lichaam alleen; dat er iets 'groters' is dan zij.

De ziel is groter dan je lichaam! De ziel wordt niet door het lichaam gedragen, maar draagt het lichaam in zich. Het begrip aura of het menselijk energieveld waar we allemaal wel eens van hebben gehoord, is het dichtste wat er bij komt als je spreekt over de ziel. Maar het gebied waar de ziel zich het sterkst manifesteert - 'voelbaar is' - is het zogenaamde **etherlichaam of etherisch lichaam** dat ongeveer 4 cm tot 10 cm buiten het fysieke lichaam

uitsteekt.

De functie of de taak van een ziel

1. De *functie van de ziel* in de mens is steeds haar verlangens aan te geven, in elk besluitvorming van de geest en niet het opleggen van haar wil aan de geest en/ of het lichaam. De functie van de geest wordt dan te kiezen uit haar alternatieven.
2. De *functie van de ziel* is te **Zijn** in tegenstelling tot de functie van het lichaam die actie en het handelen vertegenwoordigen. De ziel is wat zij is, ongeacht wat het lichaam doet. Niet door wat het lichaam doet. De ziel geeft er niet om hoe jij je brood verdient. Je ziel is alleen geïnteresseerd in |Wie-jij-bent| wanneer je iets doet, ongeacht wat het is.
3. De *functie van de ziel* is **creëren**. De ziel schept hier op aarde situaties én omstandigheden voor haar eigen hoogste bestemming en haar eigen meest directe herinnering voor elke moment van Nu. De ziel creëert en het verstand (geest) reageert. De geest zal keuzes maken uit het aanbod. De ziel zal trachten duidelijk te maken dat er slechts één overweging kan meespelen wanneer je kiest, namelijk : 'Is dit een uitspraak over |Wie-ik-werkelijk-Ben|?', 'Is dit een mededeling over |Wie-ik-kies-te-Zijn|?' De ziel spreekt in je **gevoel** tot je. Luister naar je gevoel. Respecteer je gevoel!
4. De **taak van de ziel** hier op aarde is om iets met je ziel voort te brengen. Je lichaam is daarbij het gereedschap van de ziel. Je geest is de kracht die het lichaam voortdrijft; de 'spirit' geeft. Wat je dus hier hebt, is een stuk gereedschap dat wordt gebruikt bij het scheppen van wat de ziel verlangt verlangt te Zijn en verlangt om te mogen ervaren.
5. De **taak van de ziel** is jou permanent er aan te herinneren |Wie-je-bent|, zodat je vervolgens kunt kiezen |Wie-je-wenst-te-Zijn| vandaag, morgen of overmorgen. Vandaag ben ik chagrijnig, maar morgen ben ik vrolijk.
6. De **taak van de ziel** is herscheppen, nog eens herscheppen, nog een keer want er doen zich allerlei situaties in ons leven voor die ons in een moeilijk parket kunnen brengen. De ziel is als het ware in '**ontwikkeling**'. De ontwikkeling van de ziel is empirisch, dat wil zeggen dat de ervaring(en) de enige bron van kennis is. De ontwikkeling van de ziel is empirisch, dat wil zeggen '*het weten het ervaren en het Zijn!*'
7. De **taak van de ziel** is jou te herinneren |Wie-je-werkelijk-bent|, namelijk een *individualisatie van de Goddelijke Geest; een kind van God*. Door te ervaren en nog eens te ervaren, wordt de ziel er steeds aan herinnert |Wie-zij-Is|.
8. De **taak van de ziel** is jou 'te wekken'.

Slot

Wat is het doel van een ziel op aarde?

Wat verlangt de ziel eigenlijk? Waarom duikt de ziel weer uit het AL op, om weer een 'individu' te worden?

Waarom wil de ziel dit allemaal zelf ervaren?

In het Hiernamaals - het Rijk van het Absolute - is alleen Goddelijk Licht; liefde, vreugde, blijfchap, enthousiasme, eerlijkheid , maar er is vooral Goddelijke Liefde aanwezig. Pijn, verdriet, angst, eenzaamheid is daar niet aanwezig. Derhalve kan de ziel deze 'duistere' gevoelens niet ervaren in het hiernamaals. Ook het gevoel 'verlaten zijn door God', dat wij allemaal zo goed kennen hier op aarde, is in het hiernamaals niet aanwezig! Alleen hier op aarde kun je die 'duistere' gevoelens ervaren als je die wilt ervaren als ziel zijnde, maar het hoeft niet!

Als de ziel in het hiernamaals zegt: *'Ik wil verdrietig zijn of pijn ervaren'*, dan is dat niet mogelijk omdat er alleen maar Liefde is!

Het doel van een menselijk ziel is dan ook alles te ervaren, zodat zij alles kan zijn. De ziel weet alles wat er te weten valt; alle kennis, alle macht en alle glorie. Voor haar is niets onbekend of verstopt. Echter *weten* is voor de ziel niet voldoende. Het weten is conceptueel; de 'alles-weten-theorie'. Maar dat is voor een ziel niet voldoende! De ziel streeft naar haar eigen ervaringen, en waar kan ze dat het beste opdoen, is hier op aarde.

*'Hoe kan een ziel verheven zijn, als zij nooit terneergeslagen is, links als zij nooit rechts is geweest? Hoe kan zij warm zijn als zij geen koud kent, goed als zij het kwaad ontkent. Je weet van jezelf dat je vrijgevig bent, maar zolang je niets doet wat die vrijgevigheid aantoont, heb je alleen maar een concept. Een concept in je ziel zitten. Je weet van jezelf dat je aardig bent, maar zolang je niet aardig bent voor anderen, heb je alleen maar een idee over jezelf. Dus de ziel wil haar 'grandeur', haar grootsheid **ervaren**'.*

De ziel verlangt ernaar om alle individuele aspecten van Zijn Goddelijkheid te ervaren. Het wil zichzelf volledig kennen, empirisch en zichzelf uitbreiden en 'overnieuw' recreëren - een alsmaar grotere versie van zichzelf worden - én de manier waarop zij dit doet, is door het Rijk van het Relatieve (de aarde) in een *geïndividualiseerde vorm* binnen te gaan.

De ziel verlangt er *uiteindelijke* naar om een god te Zijn. Om dit te kunnen ervaren zoals Jezus het heeft mogen ervaren op aarde is een 'hulpmiddel' geschapen; je levenswerk! Je levenswerk is daarom een uitspraak over |Wie-jij-Bent|.

De ziel zal in het geval voor een terugkeer naar de aarde verlangen om te mogen ervaren wát zij graag zelf wil ervaren. Niet alleen om te mogen ervaren, maar veel belangrijker is te herinneren |Wie-zij-Is|, beter gezegd |Wie-jij-Bent|.

Het enige, maar toch zeer belangrijke doel van de ziel - en dat is tevens **jouw eerste algemene taak** hier op aarde - is daarom niet te leren (wat je feitelijke conceptueel al weet), maar te herinneren |Wie-je-Bent| én te herinneren |Wie-alle-anderen-Zijn|!

Hans Zevenboom

Bron: millennium-visie.org

link naar het boek '[Een ongewoon gesprek met god](#)'

[auteur](#) | 26 November 2013 at 00:00 | URL: <http://wp.me/pEAGS-4Sn>